

Oprindelse, evolution og skabelse

Af A.A.C. Waite, PhD, Newbold College, England

Denne artikel er en kritik af det evolutionære perspektiv angående livets oprindelse og samtidig en behandling af det creationistiske, holistiske synspunkt. Der argumenteres for, at hvis man foretager en klar adskillelse mellem mikro- og makroevolution, vil evolutionisten tvinges til at udvise meget stor tro for at opretholde sine teser.

Videnskaben og oprindelse - det evolutionære perspektiv

I 1959 sagde Julian Huxley: »Darwins teori ... er ikke længere en teori, men et faktum. Ingen seriøs videnskabsmand kan benægte den kendsgerning, at evolutionen har fundet sted, lige så lidt som han kan benægte, at jorden drejer om solen«(1).

Woodbridge skrev i bogen Teachers College Record: »Evolution er et faktum angående naturen, som vi har opdaget i lighed med andre fakta« (2). L. R. Godfrey anfører: »En central sandhed er ofte overset i striden om evolution mellem evolutionister og creationister. Det er denne: evolution er en kendsgerning, som er blevet bekræftet i mere end et århundrede af en enorm mængde videnskabelige undersøgelser« (3). Med en sådan grad af skråsikkerhed har videnskaben tillid til følgende udsagn af Pipho: »Det er ikke længere muligt at forklare de levende organismer uden evolutionsteorien« (4).

Evolutionsteoriens tilsyneladende fakta er nedfældet så dybt i evolutionisternes tro, at de gennemsyrrer enhver facet af menneskets eksistens. I radio og TV, i børnebøger og i enhver videnskabsgren, overalt er evolutionen den bestemmende matrix.

Evolutionen lærer, at alt levende er et resultat af forholdet mellem tilfælde og naturløve. Den siger, at »alle levende organismer nedstammer fra en primitiv urcelle, som opstod spontant fra uorganisk ikke-levende materiale ... via tilfælde og selv-organisation«(5). Evolutionister har et problem, når det gælder definitionen af de tidlige stadier af evolutionen. Idéen om spontan genese blev videnskabeligt tilbagevist af Pasteur. På den tid fremførte videnskabsmanden Haeckel, at spontan skabelse måtte være en kendsgerning. I modsat fald ville det være nødvendigt at tro på en Skaber. På en måde tror evolutionister stadig på spontan skabelse af den første levende urcelle ud fra ikke-levende materie. Det siges at være sket ved tilfælde og som følge af selv-organisation. Antagelsen her er: Jorden havde allerede eksisteret i en uorganisk tilstand - muligvis som et resultat af et »Big Bang«. Det antages kun at have produceret brint og helium. Hvordan de øvrige 92 grundstoffer på jorden opstod, er meget usikkert.

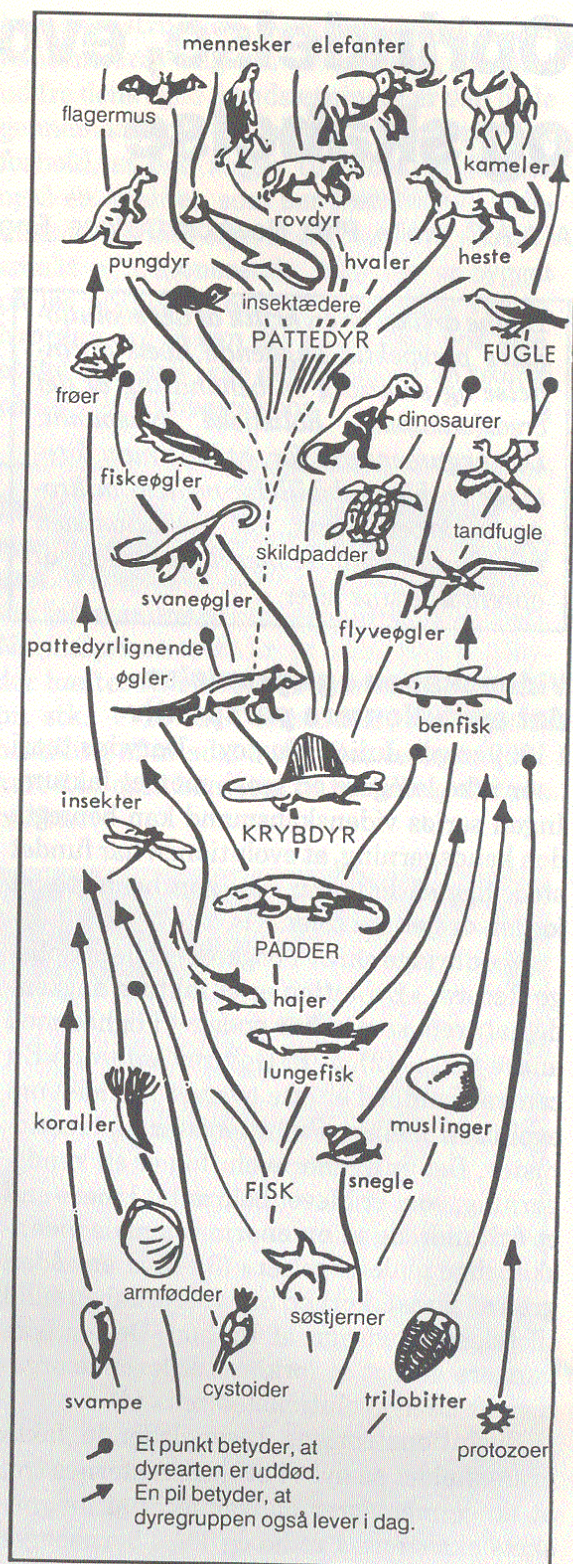
Den kendte evolutionist Richard Dawkins anfører, at livets oprindelse rent statistisk ikke kan forklares ved tilfældighed. Han siger: »Den sande forklaring på livets oprindelse må omfatte tilfældighedens antitese. Denne antitese er ikke-tilfældig overlevelse, ret forstået. Ikke-tilfældig overlevelse, forkert forstået, er ikke tilfældighedens antitese, det er tilfældighedens selv. Et kontinuum eksisterer mellem disse to ekstremer, og det er et kontinuum fra enkeltstående selektioner til kumulativ selektion. Enkeltstående selektioner er blot en anden måde at udtrykke rent tilfælde på. Dette er, hvad jeg mener med ikke-tilfældig overlevelse, forkert for-

stået. Kumulativ selektion ved hjælp af langsomme processer er forklaringen, den eneste brugbare forklaring der nogensinde er givet på livets komplekse udformning» (6). Dawkins forsøger her at reducere den centrale rolle, som tilfældighed har spillet i evolutionsteorien og omtaler i stedet et kontinuum med vægt på kumulativ selektion, som ret beset er naturlig selektion. Men hvis dette er den mekanisme, ved hjælp af hvilken livet blev til, så skal den passe sammen med universets naturlove.

Når evolutionister benytter udtrykket »evolution«, associeres det ofte med en opadstigende linje fra en simpel urcelle via fisk, krybdyr, aber og til et menneskelignende væsen. For de fleste mennesker er evolution den mekanisme, hvorved en art ændres til en anden art, idet der hver gang produceres mere komplekse og bedre tilpassede arter.

Evolutionister har indtil i dag været ude af stand til at fremvise tilstrækkelig tydelige mellemlid mellem nærtbeslægtede arter, f. eks. mellem aber og mennesker. I stedet har man brugt energien på videnskabelige eksperimenter inden for områder som genetik, sammenlignende anatomi, ligheder i naturen osv. inden for artsgrupper, idet man ud fra dette har ekstrapoleret til andre artsgrupper for at kunne gøre rede for de manglende led. Ofte er de videnskabelige resultater mulige at gentage og derfor overbevisende. Da eksperimenterne udføres med evolution som den tilgrundliggende hypotese, bliver både videnskabsmænd og deres tilhørere overbevist af evolutionens tilsyneladende sandhed. Det må understreges, at evolutionisternes aktivitet udfoldes i det evolutionære slægtstræs yderste små grene, inden for en enkelt artsgruppe ad gangen.

Creationister accepterer, at der ikke skulle være nogen konflikt mellem videnskaben og Bibelen. Men det tjener evolutionisten til fordel, hvis den så populære opfattelse af, at sand videnskab modsiger Bibelen, bibeholdes. Evolutionister må derfor nødvendigvis komme ud af busken og definere nøjagtigt, hvad evolutionsvidenskab er. Grunddige vi-

Skematisk fremstilling af det påståede evolutionsforløb.

denskabelige eksperimenter viser variation inden for artsgrupper, dvs. inden for genotyper. Derfor observerede Darwin også variation inden for finkerne på Galapagosøerne. Racer og underarter af hunde, katte, kvæg og mennesker ses overalt, men i hvert enkelt tilfælde forbliver de inden for deres respektive artsgruppe eller genotype. En kat bliver aldrig en hund. Variation inden for en art kan benævnes mikroevolution og modsiger ikke Bibelen.

Makroevolution

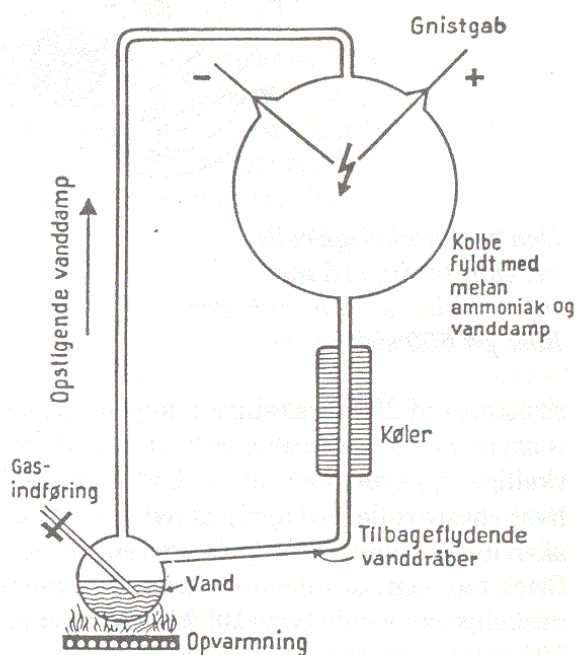
Evolution fra en art til en anden benævnes makroevolution. Evolutionister ekstrapolerer resultaterne af mikroevolution til at forudsige makroevolutionens indtræffen. Dr. Michael Denton siger det således: »For at makroevolutionen kan være sket, er det nødvendigt enten at fremvise en ubruds serie af fossile mellemformer mellem to arter eller sandsynlige rekonstruktioner sammen med deres økologiske nicher«. Evolutionen må nødvendigvis defineres præcist, hvis forvirring i begreberne skal undgås. Det gælder, hvad enten der er tale om Darwins specifikke teori, teorien generelt eller mikroenholdsvis makroevolution.

Kan evolutionen redegøre for oprindelse?

Evolutionister, der beskæftiger sig med mikro- og makroevolution, hævder, at deres arbejde er videnskabeligt. Anerkendt videnskab er observerbar og i stand til at producere replicerbare resultater og ikke blot filosofi eller spekulation. Det er sandt, at en person med en akademisk titel inden for kemi, fysik eller biologi kan anses for at være videnskabsmand. Mens hans forsøgsresultater nok er replicerbare, kan fortolkningen af de fundne data meget vel være umulige at efterprøve. På tilsvarende måde kan man sige, at mikroevolutionen kan producere replicerbare resultater, mens makroevolutionen har med sandsynlighed at gøre og derfor ikke er en videnskab.

Som tidligere nævnt virker evolutionen

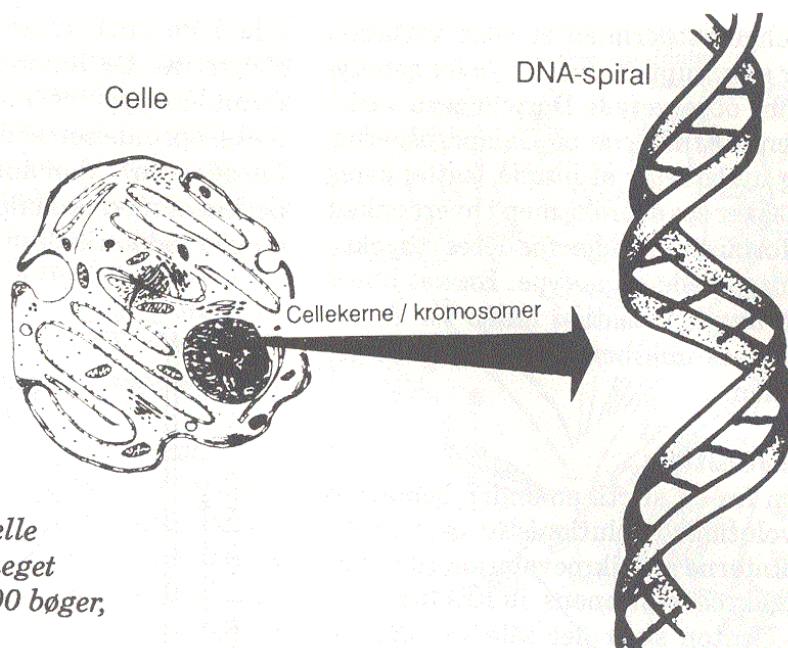
ude i de små grene af det evolutionære slægtstræ. De fundne data anvendes til at formulere hypoteser i et forsøg på at forklare f. eks. oprindelsen af den første levende celle (biogenesen). Man anser stadig Millers eksperiment med produktion af aminosyrer for en god indikation for biogenesen. Der gives

Millers eksperiment

imidlertid ingen gode holdepunkter for, hvordan den tidlige atmosfære kom til at bestå af metan, kvælstof, vanddamp, ammoniak og kuldioxid. I virkeligheden har evolutionister ekstrapoleret tilbage til »hovedrødderne« på slægtstræet. Men det er afgørende nødvendigt først at kunne gøre rede for de mindre rødder og rodhår, som er livsnødvendige!

Hvis man antager, at de første aminosyrer blev dannet ved ren og skær tilfældighed, betyder det ikke, at syntesen af polypeptider automatisk ville finde sted (polypeptider er essentielle mellemlid for syntesen af proteiner, som er basis for det levende). Biokemien lærer, at protein ikke kan dannes uden for den levende celle. En celle er en kompliceret, fuldaugmatisk fabrik. Den indeholder 15000 dekode-maskiner (ribosomerne), som

Den menneskelige celle indeholder lige så meget information som 1000 bøger, hver på 500 sider.

assisteres af 200 forskellige hjælpe-enheder (enzymmer), som alle er specialiseret til forskellige opgaver. Der er et kode-system i hver eneste celle, ved hjælp af hvilket cellens aktiviteter styres. Nobelpristageren Francis Crick har sagt, at informationen i den menneskelige celle ville fylde 1000 bøger hver på 500 sider, hvis den skulle nedskrives (8).

Evolutionisten, dr. Harold Blum skriver: »Sandsynligheden for, at et polypeptid på bare 10 aminosyrer dannes, er noget i retning af 10^{-20} . Den spontane dannelse af det mindst kendte proteins polypeptider kan næppe overhovedet beregnes. Alligevel kræves der til dannelsen af dette lille protein udviklingen af en celle indeholdende hundreder af proteiner.«

Blum tilføjer: »Problemet synes at være: hvordan blev substanser til, som er absolut essentielle for levende organismer, men som kun kan produceres af levende organismer? ... Det er et faktum, at ingen nævneværdige mængder af polypeptider ville dannes, med mindre der var en faktor, som ændrede ligevægstilstanden kraftigt til fordel for disse. ... Hvis proteiner blev reproduceret - hvad de må være - og hvis levende organismer skulle udvikles fra ikke-levende materie, så måtte fri energi tilføres. Mængden af sollys er util-

strækkelig til at levere den nødvendige energi.« (9)

Et andet problem ved biogenesen er konflikten med naturlovene. Evolutionister antager, at ikke-levende kulstof-, brint- og kvælstofatomer etc. gradvist har ordnet sig og er blevet organiseret i stadigt mere komplicerede, energirige former. Som vi har set, kunne cellen som den komplicerede, velorganiserede organisme den er, ikke være blevet til ved tilfældighed. Dette underbygges yderligere af loven om entropi (termodynamikkens 2. hovedsætning), som hævder, at universets uorden eller tilfældighed er stadigt stigende.

Hvis for eksempel en bil, en mælkekarton eller et æble efterlades i deres naturlige omgivelser, vil de rådne eller ruste op i løbet af relativt kort tid. Det vil sige, de nedbrydes eller de-organiseres ifølge loven om entropi. Det er derfor usandsynligt, at uorganiske substanser skulle kunne ordnes til at danne en celle under lignende vilkår som de nugældende, uden påvirkning af udefra kommende faktorer, som evolutionen ikke tillader.

Teoretiske betragtninger

At betragte livets oprindelse er at gå ind i teoretiske betragtninger. I begyndelsen, da

den første celle dannedes, var der ingen tilstede til at registrere, hvad der skete. Evolutionen lærer, at biogenetisk aktivitet består i tilfælde parret med kumulativ selektion. Dette kan ikke efterprøves i laboratoriet, hverken i dag eller i fremtiden. Oprindelsesspørgsmål er strengt taget uvidenskabelige. Hvis evolutionister insisterer på at fremføre hypoteser angående oprindelse, så må de også acceptere, at disse hypoteser ikke er videnskabeligt funderet og aldrig kan regnes som fakta. De må derfor være tolerante over for andre antagelser om oprindelse.

Sagt på en anden måde: mikroevolution som videnskab kan ikke beskæftige sig med oprindelse. Makroevolution som filosofi kan gætte om oprindelse, men gætteriernes kan aldrig bevises. Videnskaben beskæftiger sig med det, der er, fordi den er et produkt af menneskelig aktivitet baseret på observerbare fakta.

Hvorfor er de fleste videnskabsmænd evolutionister?

Før Darwin troede størstedelen af de veluddannede, at universet, som vi kender det, bestod af tre grundelementer: stof, energi og intelligens eller information. Sidstnævnte blev altid associeret med Gud. I 1859 erstatte Darwin officielt intelligens med tilfældighed, og gradvis kom den videnskabelige verden til at acceptere den nye formel: stof, energi og tilfælde. Sidstnævnte betyder intet, men alligevel ville ingen selv i dag forsøge at skabe liv blot ud fra stof og energi. Information tilføjes altid i form af de rette betingelser og koncentrationer af reaktanter. Det er dog meget almindeligt at høre ordet evolution benyttet som erstatning for information eller intelligens, f.eks. »evolutionen udvalgte de bedst egnede arter« eller »evolutionen var årsag til, at planterne udviklede torne som beskyttelse mod prædatorer«. Det er derfor ikke lykkedes evolutionister at ændre ved de grundlæggende elementer i universet, som er omtalt ovenfor. De har blot erstattet et ord med et andet uden egentlig at ændre den oprindelige mening.

De følgende punkter foreslås som årsager til, hvorfor de fleste videnskabsmænd er evolutionister:

a. Mennesker troede på evolution, fordi man ikke ønskede at tro på Bibelens Gud. Et eksempel er Haeckel, som erklærede, at spontan genese måtte være sand, skønt den blev mødt med uimodsigelige modargumenter.

b. Mange af kirkens folk efter Darwin modsagde evolutionen uden at underbygge deres standpunkt. Biskop Samuel Wilberforce blev latterliggjort, da han forsøgte at udfordre Thomas Huxley angående evolutionen i en offentlig debat. Veluddannede mennesker står ikke bag folk, som ikke ved hvad de taler om.

c. Kristne kunne ikke acceptere konceptet om variation, skønt det tydeligvis fremgik af Darwins undersøgelser. Man lærte, at alle arter blev skabt, som de ser ud i dag. Mikroevolution har vist os, at variation finder sted til stadighed. De kristne troede, at dette modsagde Bibelen frem for - som i virkeligheden - at underbygge den. Deres argument skulle have gået på makroevolution - evolu-

Charles Darwin

tion af f.eks. pattedyr til mere komplicerede former.

d. Hverken evolutionister eller creationister har skelnet særlig tydeligt mellem mikro- og makroevolution. Det er årsag til forvirring, når man tror, at de er identiske processer.

e. Hele uddannelsessektoren og medierne er i dag baseret på evolution. Denne doktrin fremtræder på ethvert uddannelsesniveau. Børn og unge under uddannelse bliver derfor ikke præsenteret for noget alternativ til de fakta, som mikroevolutionen afslører. I stedet bliver de indoktrineret med det synspunkt, at evolutionen er en kendsgerning. Når de først når op i 18-20 års alderen, er de næsten umulige at overbevise om noget andet.

Det creationistiske perspektiv

Første Mosebog kapitel 1 vers 1: »I begyndelsen skabte Gud himmelen og jorden«. Skabelse er derfor et intelligensvæsens handling. Nogen (Gud) udfører noget (skaber) i begyndelsen af noget (universet). Herefter er det klart, at Gud eksisterede før verdens tilblivelse.

I BEGYNDELSEN SKABTE GUD himmelen og jorden.
Sl.19,2; 33,6; 102,26. Jer.32,17.
Joh.1,1-3. Ap.G.17,24. Rom.4,17.
Kol.1,16. Hebr.11,3. Ab.4,11.

2 Og jorden var øde og tom, og der var mørke over verdensdybet. Men Guds And svævede over vandene.

3 Og Gud sagde: »Der blive lys!« Og der blev lys. Es.45,7. 2 Kor.4,6.

4 Og Gud så, at lyset var godt, og Gud satte skel mellem lyset og mørket,

5 og Gud kaldte lyset dag, og mørket kaldte han nat. Og det blev aften, og det blev morgen, første

Denne skabelse, universet med sine naturlove, fortæller os, at Gud benyttede sig af kræfter, som ikke virker i dag, for at skabe væsner ud af stof og energi. Guddommelig

skabelse involverer dermed stof, energi og information. Betingelserne for skabelse kan have involveret en ophævelse af loven om entropi, men vi kan aldrig være helt sikre, fordi vi ikke har nogen klar indikation af, hvilke love der var i virksomhed før den guddommelige skabelsesakt. Vi har heller ikke nogen viden om, hvordan tid og rum var før skabelsen, fordi der ikke da var nogen tidsfaktor involveret som vi kan forstå. Vor forståelse af rum begyndte ved skabelsen, og tid med oprindelsen af den første dag.

Man mødes ofte med spørgsmålet: Hvem skabte Gud? Et sådant spørgsmål ligger uden for vor fatteevne, men inden for Guds, fordi han angiveligt eksisterede før os. En illustration: Antag, at de 28 bogstaver i alfabetet repræsenterer universet. Bogstaverne eksperimenterer indbyrdes og frembringer mange ord. Hvert ord indeholder et eller flere bogstaver. Et andet eksperiment afslører, at a er det første bogstav i alfabetet. Dermed kan man sige, at før a er ingenting. Bortset fra disse resultater er alfabetet begrænset. Vi ved, at mennesket kan grave huller, bestige bjerge og komponere musik; disse ting ligger uden for alfabetets muligheder, men inden for de menneskelige muligheder. På tilsvarende vis må man antage, at guddommelig aktivitet ligger langt uden for de menneskelige muligheder og derfor ikke fuldt ud kan forstås af disse.

Man må dog ikke opfatte Gud som en despot, der er i stand til at befale, at 2 og 2 er 5. Ved skabelsen satte han verden i gang, men han har ikke siden hen været en fraværende hersker. Tværtimod tror den kristne, at han stadig griber ind i verdens gang. »Den kristne forståelse er, at kosmos ikke er selvunderholdende, men bliver holdt oppe ved dets skabers kontinuerte vilje«. (10).

Kan creationister beskæftige sig med oprindelse?

Creationisme kan meget vel omfatte opfattelsen angående universets oprindelse. Da creationister ved tro accepterer (filosofi), at Gud skabte universet, og at videnskaben er

en menneskelig aktivitet, som afslører information om universet, tror de også, at der ikke er nogen egentlig konflikt. Mens evolutionister har problemer med at beskrive, hvordan universet opstod, accepterer den kristne udsagnet »I begyndelsen ... Gud« på den ene side og på den anden side eksperimenter med universet, som afslører dets kompleksitet.

Universets laboratorium har talløse komplekse »døre«, som endnu ikke er åbnet af videnskaben. Evolutionist-forskere anerkender dette faktum skønt de mener kompleksiteten er et resultat af selv-organisering. Dette kan klart læses af følgende citat: »Hovedsagen i Davies' argument er, at den fremadskridende organiserede kompleksitet i universet ... er en fundamental egenskab i naturen. Som denne egenskab tiltrækker sig større opmærksomhed ... bliver det stadig klarere, at der må være nye, endnu uopdagede organiserende principper overordnet fysikkens nu kendte love« (11).

Disse organiserende principper kan komme til at vise sig at have deres oprindelse i Gud. Et andet citat: »Det mest utænkelige sker ... Fysikerne er gået ned i de mindste

detaljer, og det, de sidst af alt forventede, sker: Gud afsløres. De hader det, men de kan ikke gøre noget ved det« (12).

Videnskaben bliver ikke fattigere af troen på Gud. Isaac Newton anses for at have været en af verdens største videnskabsmænd - alligevel troede han ubetinget på Gud: »Teologi, som var hans hovedbeskæftigelse, mente han var en måde at finde ud af *hvorfor* Gud havde skabt et så ufatteligt univers, og hvad han mente menneskene skulle gøre deri. Han troede, at intelligens var en gave fra Gud. Og videnskaben var en måde at bruge denne gave til at finde ud af *hvordan* Gud udførte sine under« (13).

En søgen efter at forstå universet vil være ufuldstændig, med mindre der er et samarbejde mellem videnskaben og Bibelen. Videnskaben alene kan ikke producere en tilstrækkelig forklaring på oprindelse, fordi sand videnskab beskæftiger sig med det, der er. Oprindelse inden for den menneskelige intelligens' begrænsninger beskæftiger sig med det, der måske har været. Uden Bibelen vil betydningsfulde spørgsmål angående oprindelse forblive ubesvaret. ■

Litteratur

1. Baker, S.: Bone of Contention. Evangelical Press.
2. Woodbridge (1961): Teachers College Record 62.
3. Godfrey, L. R. (1983): Scientists Confront Creationism. Norton.
4. Pipho, C. (1981): Education and Urban Society 13.
5. Wilder-Smith, A. E. (1981): The Natural Sciences Know Nothing of Evolution.
6. Dawkins, R. (1986): The Blind Watchmaker. Longman, Harlow.
7. Denton, M. (1986): Evolution: A Theory in Crisis. Adler & Adler.
8. Pearce, V. (1987): Who was Adam. S.A.L.T. Project..
9. Wilder-Smith, A. E. (1968): Man's Origins, Man's Destiny. Bethany Fellowship.
10. Polkinghorne, J. (1988): Science and Creation. SPCK.
11. Allen, L.: Review of Paul Davies.
12. New Scientist, 3 March 1988.
13. Tudge, C. (1988): What is Science really about. New Scientist, 23 June 1988.